

[Hilmar Baunsgaard.]

sagde omkring forsvarsforliget, at statsministeren bebudede selv forleden dag under første behandling af disse forslag, at man under finansministerens ledelse ville tage fat på en gennemgang af budgettet med henblik også på militære besparelser. Herefter kan vi slå fast, at noget sådan altså kan lade sig gøre.

Så må jeg sige til det ærede medlem hr. Per Hækkerup: når man har 2.200 mill. kr. eller måske mere endda, men i alt fald 2.200 mill. kr. i forsvarsbudgettet og henimod 72 pct. af dette er lønninger eller personelt betonedede udgifter, er det så helt i overensstemmelse med forsvarsforligets oprindelige form? Det er der vist ingen af os der føler sig sikre på. Men så er det, jeg siger: skal vi så ikke erkende, at i et budget af den størrelse kan vi godt, uden at det er en opsigelse af forsvarsforliget, finde en besparelse på 150 til 200 mill. kr. Hvis man vil give sine ord om, at der skal være visse besparelser, noget indhold, så kommer man jo ikke uden om dette her. Hvorfor dog så give det udseende af, at det her kan man ikke. Det ved man jo godt at man ikke kan komme uden om. Så enkelt forholder det sig.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: I anledning af hr. Aksel Larsens sidste bemærkning må jeg gøre opmærksom på, at en forhøjelse af merværdiafgiften på $2\frac{1}{2}$ pct. — efter at der er givet de fornødne sociale kompensationer i form af børnetilskud og persontilskud og de nødvendige forhøjelser af de sociale ydelser — vil give ca. 1 milliard kr. i statskassen. Den ordning med beviserne vil betyde et tab for statskassen på godt og vel 1 milliard kr., og jeg pegede på i den forbindelse, at der kunne blive tale om visse offentlige besparelser; offentlige besparelser på 1 eller $1\frac{1}{2}$ pct. giver en 300-400 mill. kr., og så er der rigtig dækning for denne fremgangsmåde.

Men må jeg have lov til at understrege til sidst én gang til, at det er en anden mulighed, en anden løsning; det er ikke løsninger, der skal lægges oven på hinanden. Enten tager man $1\frac{1}{2}$ portion og $4\frac{1}{2}$ pct. engangsskat, eller man går den vej, jeg her har beskrevet. Man kan gå flere veje for at

løse de saglige problemer; jeg synes bare ikke, vi har været særlig opfindsomme herinde i folketinget for at finde den bedste vej for befolkningen.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Som nævnt af hr. Hilmar Baunsgaard har statsministeren tilkendegivet, at finansministeren og finansudvalget skal foretage en gennemgang af finanslovsforslaget med henblik på de besparelser, som man saglig forsvarligt kan nå frem til. Jeg går ud fra, at denne undersøgelse finder sted; jeg er overbevist om, at den bliver foretaget grundigt og med de saglige hensyn, der skal tages. Men hvis man på forhånd fastsætter: der skal på en eller anden del af budgettet spares et ganske bestemt beløb, så er det en usaglig måde at betragte problemet på, for så er det en forpligtelse til, uanset om det er saglig forsvarligt eller ikke, og uanset om man derved går ud over forsvarsforligets rammer, at spare så og så meget. Derfor burde hr. Hilmar Baunsgaard være tilfreds, endda meget tilfreds, med den klare tilkendegivelse, der er kommet fra statsministerens, finansministerens og forsvarsministerens side om ønskeligheden af, at også de militære budgetter underkastes en fornyet granskning med henblik på besparelser. Må jeg dertil føje, at der foregår i øjeblikket inden for forsvaret en meget grundig gennemgang af alle forsvarrets institutioner med henblik netop på en rationalisering og en effektivisering, eventuelt nedlæggelse af forskellige institutioner osv. Jeg tror, at hr. Hilmar Baunsgaard i stedet for at lave politik på dette her, skulle støtte og styrke en sådan saglig gennemgang af forsvarsbudgettets poster.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard: Må jeg ikke sige til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, at jeg tror, det gør et vældigt indtryk på forsamlingen og hele befolkningen, når det ærede medlem hr. Per Hækkerup siger: man skal ikke lave politik! Ingen ville jo mistænke det ærede medlem for noget så væmmeligt. Der er jo én, man ved aldrig ville gøre det. Det er hr. Per Hækkerup. Må jeg så sige om forsvarsudgifterne: hvad er det nu for en situation, man vil